

פרי קודש היולאים

לעילוי נשמת
קדושי העיר סאסרגעגען
שנהרגו על קידוש השם
בימי הזעם בחודש סיון
תש"ד
ד' יקום דמם
תנצב"ה

חג השבועות ופר' נשא תשפ"ג

מתורתו ומורשתו של רבינו הגה"ק הילל זצ"ל
אברק"ק סאסרגעגען

בס"ד, (שנה ב') גליון מס' 64

חג השבועות

שלשת הרגלים הם כנגד ג' יסודות האמונה

וידבר משה את מערי ד' אל פני ישראל

(ויקרא כג, מד)

יסוד האמונה שהתורה מן השמים, ו"שבת דלעתיד לבוא" הוא העולם הבא זמן מתן שכרן של עושי רצונו ועונש עוברי רצונו. עכ"ד.

ונראה דשלש הרגלים גם כן רומזים על ג' יסודות האמונה. "חג הפסח" מורה על מציאות ד' ית', כי רק מי שברא ומנהיג את העולם יכול לשנות סדרי בראשית, ככל האותות והמופתים שנעשו ביציאת מצרים. "חג השבועות" זמן מתן תורתנו מורה על יסוד האמונה כי התורה מן השמים. "חג הסוכות" בו יוצאים מדירת קבע לדירת ארעי, להורות שהעולם הזה הוא רק ארעי והעיקר הוא לעתיד לבא, "היום לעשותם ומחר לקבל שכרם".

ואת ההבנה הזו ביאר משה לבני ישראל, וזהו "וידבר משה את מועדי ד' אל בני ישראל".

(ח"ב קפב)

נראה לי לפרש, שמשה רבינו ע"ה לימד לבני ישראל והבינם את עומק הכוונה והתועלת שיש מפנימיות השלש רגלים.

דהנה השל"ה הק' (מסכת שבת ריש פרק "תורה אור") מבאר ענין ג' תפילות שבת קודש שהם כנגד ג' שבתות, "שבת בראשית", "שבת של מתן תורה", ו"שבת דלעתיד לבוא", "אתה קדשת וכו' ויכולו וכו'" כנגד "שבת בראשית", "ישמח משה במתנת חלקו" כנגד "שבת של תורה", ו"אתה אחד וכו'" כנגד "שבת דלעתיד לבוא" שאז יהי' ד' אחד ושמו אחד.

והם כנגד ג' יסודות האמונה. א' "מציאות ד' יתברך", ב' "תורה מן השמים", ג' "שכר ועונש". דשבת בראשית היא עדות על כך שהשי"ת הוא בורא ומנהיג את העולם. "שבת מתן תורה" מורה על

פרשת נשא

הנותן עיניו במה שאינו שלו יפסיד אף את שלו

וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִפְנֵי לֹו יִהְיֶה. וְאִישׁ אֶת קִדְשָׁיו לֹו יִהְיֶה אִישׁ אִישׁ יִתֵּן לִפְנֵי לֹו יִהְיֶה

(במדבר ה, ט-י)

במה שאינו שלו, והעונש שמפסיד גם את חלק עצמו. וכלשון הפיוט (שחרית ליום ב' דשבועות) "קרין מחומר מה מועילו, חומד ומתאוה את שאינו שלו, זה שיש לו אינו שלו".

וזהו הרמז בפסוק "וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהי", היינו שלפי האמת התרומה שייכת לכהן, "ואיש את קדשיו לו יהיו", שמחסד ד' נזקף כאילו נתן הישראל לכהן משלו, ובזכות זה "איש אשר יתן לכהן לו יהיה", שאם אינו נותן לכהן מפסיד אף חלק עצמו.

וזהו העונש אף בסוטה, שנתנה עיניה בשאינו שלה, ומפסידה אף את שלה, שהרי נאסרת לבעל ולבועל (סוטה ט, א), ולכך נסמכו הפרשיות זה לזה.

(ח"ב טו)

אמרו חז"ל (ברכות סג, א), "למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת תרומות ומעשרות, לומר לך, כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן, סוף נצרך לכהן על ידי אשתו. שנאמר "ואיש את קדשיו לו יהיו" וסמך ליה, "איש איש כי תשטה אשתו וגו'" וכתוב "והביא האיש את אשתו וגו'".

יש לדקדק למה כפל ושילש "לו יהיה". ועוד, הרי כל מדותיו של הקב"ה הם מדה כנגד מדה (סנהדרין ז, א), ומה מדה כנגד מדה יש בעונש של המונע מתנות כהונה בענין הסוטה.

ונראה לבאר, דלפי האמת חלק הכהנים שייך לכהנים, והקב"ה בחסדו נתן את חלקם לבני ישראל, כדי שיהי' להם הזכות לתת מתנות כהונה וייקף לבני ישראל למצוה וזכות ושותפות בעבודת הכהנים. אכן אם אינו נותן לכהנים את חלקם, הרי שנחשב להיפך שנתן עיניו

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..." (שם בהקדמה)

"וזאת באתי לרשום איזה ליקוטים למען ירוץ הקורא, ולאמר בשבילי איזה דבר בכל שבוע..." (קודש היולאים ח"א עמ' זו)

ברכת מזל טוב

לצאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל

הרה"ח ר' חנינא עבי פרקש הי"ו ולבנו הרה"ח ר' יחזקאל הי"ו
לרגל נישואי הנכד-הבן כמר זאב ני"ו עב"ג הכלה תחי' בת הרה"ח ר' דוד רוזנברג הי"ו מאלעד
החתונה תתקיים בעו"ה ביום רביעי פר' בהעלותך י"א סיון באולמי "תפארת" רח' הנגב 41 חיפה
הרה"ח ר' ברוך שטיינמץ הי"ו לרגל נישואי בתו הכלה תחי'
עב"ג החתן מנחם מנדל הי"ו בן הרה"ח ר' מאיר בוקרצקי הי"ו מאלעד
החתונה תתקיים בעו"ה ביום רביעי פר' בהעלותך י"א סיון בבני ברק
יהי רצון שיזכו לרוות מכל יוצ"ח רב תענוג ונחת דקדושה לתפארת אבות,
ויתקיים בהם "בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם", אמן.

דברי התענוגים

ד"ת לקראת חג מתן תורתנו, מאת רבינו בנימין וואלף בן רבנו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, מח"ס "דברי התענוגים"
חותנו של רבינו הגה"ק הילל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

התנאי למתן תורה היה קבלת הערבות של כל ישראל זה לזה

ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דיבר נעשה'

(שמות יט, ח)

הזקנים. ועל זה נאמר, 'ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב
הענן, בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם וגו'. לך
אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם'.

'וקדשתם היום ומחר', במה יתקדשו, ע"י 'וכבסו שמלותם'. מרמז
שהזקנים יוכיחו את העם לכבס את ה'בגדים צואים', את לבושי
הנשמה שהתלכלכו מחמת העבירות, והכיבוס יהיה ע"י שיעשו
תשובה. וכדי שלא יאמרו הזקנים, שאין רצונם לקבל ערבות להוכיח
את העם, כי ממילא לא ישמעו אליהם, לכן אמר לו הקב"ה, 'וגם כך
יאמינו לעולם', פירש רש"י, גם בבאיאים הבאים אחריו, עכ"ל.
וכששמעו הזקנים שהעם יאמינו וישמעו להם, ועי"ז תהיה להם תקנה
בתשובה, אזי גם הם קבלו את הערבות.

וזהו דאיתא במדרש (שמו"ר כט ט), כשדיבר הקב"ה על הר סיני
וכו', ואמר 'אנכי ה' אלקיך'. ולעתיד לבוא כתיב (ישעיה נא, יב), 'אנכי
אנכי הוא מנחמכם'. וצריך להבין את השייכות של אמירה זו עם זו,
ופליאה הוא.

וביאר מו"ח במתק דבריו, שכיון שכולם קבלו ערבות. שגם אם
ייכשלו בעבירה ח"ו, יוכיחו אותם הזקנים, והעם ישמעו אליהם
ויעשו תשובה, עי"ז נהיו כולם כאיש אחד, ולכן נאמר 'אנכי ה'
אלקיך' בלשון יחיד. והנה על ידי התשובה תבוא הגאולה, כדכתיב
(מלאכי ג, ז) 'שובו אלי ואשובה אליכם'. זהו שסיים המדרש, ולעתיד
לבוא כתיב 'אנכי אנכי הוא מנחמכם'. שע"י הערבות המרומת
בפסוק 'אנכי ה' אלקיך' יעשו כל ישראל תשובה, ובזכות זה יגאלו,
במהרה בימינו. וקל להבין, ודברי פי חכם חן, ושפתותיו יהיו דובכות בקבר.

(מרפא לנפש דף לו:)

שמעתי מפי מו"ח הרב הגאון [רבינו בנימין וואלף רייכלס] זצלה"ה
לבאר הפסוקים (שמות יט ה-י), 'ועתה אם שמוע תשמעו בקולי
ושמרתם את בריתי וגו'. ויבוא משה ויקרא לזקני העם וגו'. ויענו כל
העם יחדיו ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה. וישב משה את דברי העם
אל ה'.

'ושמרתם את בריתי', פירש רש"י, שאכרות עמכם על שמירת
התורה, עכ"ל. ומלבד הברית הזו, והברית שבערבות מואב, עוד
נכרתה ברית כשעמדו על הר גריזים ועל הר עיבל, וקבלו שם באלה
ובשבועה ערבות זה על זה על שמירת כל התורה (סוטה לז:). וכן כתב
רש"י בפרשת נצבים, על הפסוק (דברים כט, כח) 'והנגלות לנו ולבנינו',
לבער הרע מקרבנו, ואם לא נעשה דין בהם, יענשו את הרבים.

והנה מובן לכל בעל שכל, שהעני מסכים להיות ערב בשביל
העשיר, אבל העשיר אינו רוצה להיות ערב בשביל העני, כי הוא
מפחד שמא העני לא יוכל לשלם. כן הדבר הזה, 'ויבוא משה ויקרא
לזקני העם', המה תלמידי חכמים יראים ושלימים, המיוחדים שבעם,
ויישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה', כי רצונו ית' היה
שגם הזקנים יקבלו ערבות, וילמדו את העם בינה, שלא יבואו לידי
עבירה, ואם ייכשלו במעשים אשר לא ייעשו, יוכיחו אותם לעשות
תשובה. אך הם לא רצו לקבל ערבות בשביל שאר העם, אבל העם
קבלו מיד ערבות זה לזה. כמו שאמר הכתוב, 'ויענו כל העם יחדיו
ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה', רק 'כל העם' אמרו 'נעשה', כלומר
נעשה ונקיים את התורה יחדיו, שנהיו כאיש אחד לקיום התורה, ע"י
קבלת הערבות זה לזה, אבל הזקנים לא ענו דבר. ולכן כתיב, 'וישב
משה את דברי העם', דייקא, שרק 'העם' קבלו ערבות זה על זה ולא

לקבלת הגליון בעו"ה מידי שבוע, וכן לקבלת גליונות קודמים, להנצחה והודעה על שמחה

נא לשלוח לכתובת: info@Kodesh-Hilulim.com

כמו"כ כל מי שיכול להעשיר ברעיונות ומאמרים וכדו' למטרות הגליון נא לשלוח לכתובת הנ"ל.